

Aalborg 21.09.99

Østre Landsret
Att: 18. afdeling
Bredgade 59
1260 København K

Sag nr. B-0945-98: Laserdisken mod Skatteministeriet, Ambi:

Netop hjemvendt fra forretningsrejse i udlandet har jeg aftalt med Charlotte Jensen, at jeg vil være forberedt på, at domsforhandlingen begynder den 15. februar kl. 9.30.

Jeg skal anmode om, at retten også fastsætter en dato for domsforhandlingens fortsættelse, idet domsforhandlingen på det nuværende grundlag umuligt kan gennemføres på én retsdag, jfr. mine skrivelser á 25/8-99, 27/8-99 og 30/8-99.

Jeg drøftede spørgsmålet kort med Charlotte Jensen, der under henvisning til min skrivelse af 12/8-99 mente, at der var enighed om, at domsforhandlingen kunne gennemføres på én retsdag. Hun foreslog, at jeg kontaktede retten desangående.

Jeg går ud fra, at retten er enig med mig i, at sagen (som alle andre sager) så vidt muligt bør afgøres på grundlag af en klar og korrekt fremstilling af sagens faktiske forhold. Jeg er klar over, at retten (igen så vidt muligt) ønsker sagen domsforhandlet på én dag, og jeg har bestræbt mig meget på at medvirke til dette, blandt andet ved at undlade at fremlægge yderligere dokumentation til belysning af udviklingen i Laserdiskens priser.

Jeg kan imidlertid ikke bidrage til, at sagen afgøres på et hypotetisk grundlag, fordi indstævnte afviser at meddele sin holdning til relevante faktiske forhold. Jeg har gentagne gange - senest i 8. supplerende processkrift af 20. juli 1999 - gjort opmærksom på, at indstævnte skal præcisere sine indvendinger *forud for domsforhandlingen* - og ikke som i byretten *under* domsforhandlingen.

Med hensyn til min skrivelse af 12. august 1999 skal jeg understrege betydningen af formuleringen "*jeg skal BESTRÆBE mig på at begrænse dokumentation*" og "*jeg forventer*". *Bestræbelserne* gik konkret ud på at opnå enighed med modparten om nogle faktiske omstændigheder, jfr. min skrivelse 6 dage senere med henblik på at begrænse dokumentationen. *Forventningen* gik på, at indstævnte ville tiltræde de kendte faktiske forhold. Det kommer bag på mig, at det betyder så meget for indstævnte at holde sin holdning hemmelig, og det kommer også bag på mig, at retten tillader det.

Jeg nærer ingen illusioner om, at de faktiske omstændigheder vil blive bestridt af indstævnte, hvis muligheden står åben (dvs. hvis jeg undlader at dokumentere påstande, der ikke er enighed om). Med henblik på at få sagen afgjort på grundlag af korrekte faktiske omstændigheder, er jeg nødt til at bevise de tre påstande, der fremgår af min skrivelse af 18. august 1999. Det kræver både vidneafhøring og gennemgang af bilag.

Jeg beklager meget, at indstævnte nu to gange har brugt flere linier på at afvise af meddele sin holdning fremfor at spare os alle for en ekstra retsdag ved at bruge en linie på at svare.

Uanset hvor mange flere bilag, skrivelser, retsmøder eller afgørelser, der skal til, vil jeg gøre alt for at undgå, at indstævnte igen får held til at opnå en dom, der bygger på en ukorrekt fremstilling af de faktiske omstændigheder.

Hvis både retten og indstævnte foretrækker, at indstævntes holdning skal være hemmelig indtil domsforhandlingen, gør jeg det gerne klart på forhånd, at det så bliver umuligt at gennemføre domsforhandlingen på én retsdag. Mine synspunkter er nemlig ikke hemmelige, og jeg meddeler dem gerne i god tid.

Men jeg skal ærligt indrømme, at jeg ikke kan se meningen med dette pjatteri. Hvorfor svarer indstævnte ikke bare på spørgsmålene?

Jeg har tilsendt kopi til Kammeradvokaten v/Thomas Ilsø Andersen.

Med Venlig Hilsen

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Hans K. Pedersen'.

Hans Kristian Pedersen